

Le mēs Episcopus, fer-
tius seruorum Dei ad perpetuam rei mēmoriā.
Apostolicē seruitutis officiam fidēi, & diligen-
tiae nostrae diuinitā trāditū, nos excitat, & im-
pellit, vt ea quae Clero & statu Ecclesiastico ipsorū in ser-
re, & noxia esse cōperiuntur, licet per prēdecessores con-
cessa reintegrato studeamus, & ad pristinum statum reduca-
mus, prout equitas suadet, & in Dominis conspiciens expe-
dire. Alias siquidē per felicis recordatiōis Gregorium Pa-
pam XIII. accepto quod dudum anteadiuersi Romani Pon-
tifices prēdecessores sui inter alia priuilegia & indulta, dile-
ctis filiis Magistro, & Conventui hospitalis sancti Ioannis le
rosolym. concessa, eundem Magistrum, Baiuliuos, Castellanū
Empostę, Priors, Præceptores, milites, familiares, aliasque
personas hospitalis huiusmodi, nec non eorum subditos, vas-
fallos, colodos, & seruitores, aliasque in eorum obsequijs, &
dicti hospitalis beneficijs existentes, & Presbyteros curam
animalium exercentes, illorumque animalia, prædia, domos,
molendina, & bona quæcunque à solutione, & exactione de-
cimarum, censuum, iurium etiam synodalium, & canonica-
rum portionum, seu charitatiui subsidij, & quorumcunque
aliorum onerum per diuersas exemerant & liberauerant, nō
nulli tamē locorum Ordinarij, & parrochialium Eccle-
fia rum Rectores, multæque capitulares personæ eosdem Magi-
strum, Baiuliuos, Castellatum, Priors, præceptores, milite-
res, & personas diuersis oneribus contra eorū priuilegia hu-
ijsmodi pergrauare præsumebant. Idcirco idem Gregorius
prædecessor, volens eorum indēnitati prouidere, motu pro-
prio, & ex certa scientia meraque liberalitate sua, ac de Apo-
stolicē potestatis plenitudine omnia & singula priuilegia,
indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, &
alias gratias eisdem Magistro & Conventui quomodo libet cō-

A

cessa

cessa per alias suas in forma breuis confectas literas, Aposto-
lica autoritate etiam perpetuo approbavit & confirmavit, il-
lisque perpetuae, & continuabilis firmitatis robur adiecit, ac
omnis & singulos ramis juris, quam facti defectus, si qui defu-
per interuenient supplevit, nec non omnia & singula priui-
legia, & exemptiones huiusmodi, etiam ad confratres & do-
natos eiusdem hospitalis extendi debere decrevit, & declara-
uit, ipsaque posteriores literas de subreptionis, vel obreptio-
nis vicio, aut intentionis sua, vel quouis alio defectu notari,
impugnari, vel invalidari minime posse etiam decrevit, pro-
ut in singulis literis praedictis pleniū continetur. Cùm autē
sicut exhibita nobis nuper pro parte dilectorum filiorum,
Universitatis Clericorum Hispaniarum petitio continebat,
dicti confratres, & donati, personæ meræ laicæ, & ut pluri-
num uxorati existant, ac vota Religionis minime emittant,
nec alias profiteantur, minusque seruitijs, seu obsequijs predi-
cti hospitalis adstricti sint, sed simplicem dumtaxat facultatem,
medium crucem albam deferendi habeant, ipsamq; cru-
cem: nē dūm à Magistro, sed etiam à Prioribus, Baiuliis, Em-
poliis, & alijs similibus personis dicti hospitalis nulla previa
informatione nobilitatis, minusque seruatis cæteris ordinib-
us qui per veros milites seruantur, suscipiant, ex cōmunicati-
one verò extensione privilegiorum & exemptionū ipsius
hospitalis ad confratres, & donatos ipsos quamplurimæ per-
sonæ laicæ, & diuites, ipsam dimidiam crucem, vt ita se à so-
lutione decimarum eximant, suscepereunt, & indies suscipiāt;
& ex hoc Episcopis, Rectoribus parochialium Ecclesiārum,
& alijs personis Ecclesiasticis regni Hispaniarum notabile ad
modum damnum & detrimentum inferri noscatur, nec
quam, & rationi consonum sit, vt priuilegia, & exemptiones
personis regularibus, quæ etiam verè Ecclesiasticæ dici po-
terunt, intuitu, & contemplatione seruitiorum, quæ dicto
hospitali iugiter impendunt, concessa, ad personas seculares

exten-

extendantur, & propter ea firmiter credatur dictum. Gre-
gorium praedecessorem, si premissa facta se habere intelles-
xisse, extensionem ob huiusmodi preceptum in tantum damp-
num status Ecclesiastici Hispaniarum usum in eum concessum
fuisse: quaro pro parte Vniuersitatis Cleri huiusmodi non
bis fuit humiliter supplicationem quatenus eorumque deinde
tati in praemissis opportunitate prodicerende benignitate A.,
postolica dignaremur. Nos igitur singulariter per eam Vni-
uersitatis Cleri a quibusvis excommunicacionis, suspensionis,
interdicti, alijsque Ecclesiasticis gemititiis, censuris, &c. poe-
nit a iure, vel ab homine quamvis occasione, vel causulis;
si quibus quomodo libet innodati existunt ad efficiendum prae-
setium dimiti sunt consequendum, haecque serie absoluendi
tes, & absoltas fore censentes, huiusmodi supplicationi
bus inclinati extensionem privilegiorum, & immunitatu
huiusmodi suorum confratrum, & donatorum praefac-
torum in dictis posterioribus literis utræque etiam ad
hoc ut deinceps perpetuis futuri temporibus extensio ipsa
per posteriores literas prefatas facta confratribus & do-
natis eisdem nunc, & pro tempore existentibus, eorumque
vassallis, colonis, seruitoribus, & bonis quibuscumque nul-
latenus unquam suffragetur, nec suffragari debeat, ipsique
& confratres, & donati, ac eorum subditi, vassalli, coloni, &
seruitores extensione eadem, aut illius pretextu priuile-
gijs, exemptionibus, & immunitatibus, alijsque gratijs di-
cet hospitialis nebquam uti, vel gaudere, nec a decimatum,
& centum, vel alia quacunque solutione, & prestatione
immunes, & exempti esse, seu a'ias dici, censi, vel praeten-
di possint, sed in eodem penitus statu, in quo ante extensionem
quomodo libet erant, remanent, & remanere debent

citra præiudicium aliorum priuilegiorum eisdem confratribus, & donatis concessorum dicta autoritate similiter perpetuò reuocamus, annullamus, abrogamus, irritamus, ac viribus & effectu penitus, & omnino euacuamus, nec non extensionem, ac decretum, & declarationem huiusmodi perpetuò reuocata, annulata, abrogata, irrita, ac viribus & effectu penitus & omnino euacuata fore, & esse illaque ex nunc in perpetuum confratribus, & donatis, ac eorum subditis, vasillis, colonis & servitoribus, ac bonis præfatis nullatenus suffragari, nec ipsos illis, seu eorum prætextu, priuilegijs, & exemptionibus præfatis vti, & gaude-re, minusque quoquomodo exemptos, & immunes dici, ceteri, aut prætendi posse, sed in eodem protinus statu, in quo ante extensionem, ac decretum, & declarationem huiusmodi existebant, & si illa non emanassent, existerent, remanere debere, illisque in posterum per huiusmodi extensiōnē nihil omnino accedere, & per præsentē illius reuocationem, & abrogationem, nihil quoque decedere posse, neque debere, ita ut si aliunde quam ex præfata extensiōne hoc priuilegium habeant, illæsum sibi permaneat. Præsentes quoque etiam ex eo quod confratres & donati præfati, ac alij quicunque inter se habentes, præmissis non consenserint, nec ad illa vocati fuerint, seu alias ex quo cunque capite, vel causa qua tantum legitima & iuridica de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, annulari, vel invalidari, seu in ius, aut controversiā vocari, vel ad viam & terminos iuris reduci, seu aduersus illas quodcunque iuris, vel facti remedium impetrari, vel concedi nullatenus vñquam posse, sed illas semper & perpetuas, validas, atque efficaces existere, soisq[ue] plenarios & integros esse. Deus fortiri, & obrinere debet. Sicque per quoscunque iudices, Commissarios & Delegatos, & cauillacū palatijs Apo-stoli ci

ofici Auditores; & sancte Romanae Ecclesiæ Cardinales;
et non Legatos etiam de latere, & vicelegatos, sublata
& eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, definiendi, de-
cendi & interpretati facultate & autoritate, iudicari, de-
niri, decidi, & interpretari debere, nec non si feceris super
is à quoqua mquauis autoritate scienter, vel ignoranter
contigerit attentari irritum, & inane decernimus, non ob
antibus singulis præmissis, & quatenus opus sit, regula no-
stra de non tollendo iure quæsito, alijsque constitutionibus
& ordinationibus Apostolicis, ac eiusdem hospitalis iura-
mento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia
oboratis statutis & consuetudinibus, priuilegijs quoque
adultis, & literis Apostolicis, hospitali, & Magistro, conue-
ni, fratribus, militibus, alijsque superioribus & personis
refatis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cū qui-
usvis clausulis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq;
fficioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & alijs
secrecis in genere & specie, etiam motu simili, & consisto-
aliter, & alias in contrarium quomodolibet concessis, ap-
robatis & innouatis, ac disponentibus. Quibus omnibus
ciam si de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad
erbum, non autem per clausulas generales idem importa-
re mentio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc
truanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum ni-
hil penitus omisso inserti forent præsentibus pro sufficie-
re expressis habentes illis alias in suo robore permanfuris
iac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæ
terisque contrarijs quibuscumq;. Nulli ergo omnino homi-
num liceat hæc paginam nostræ absolutionis, reuocationis,
innullationis, abrogationis, irritationis, euacuationis, decre-
ti, & derogationis præfatorum infringere, vele i ausu teme-
ratio contraire. Si quis autem hoc attentare præsump-
ferit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri
& Pauli

& Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum
Romae apud sanctum Marcum, Anno Incarnationis Do-
minicae millesimo quingentesimo nonagesimo quinto,
quarto decimo Kalendas Octobris, Pontificatus nostri an-
no quarto. Locus sigilli pendens.

no quarto Locus Igili pendens.
10 Præfens trasumptum fuit bene & fideliter extractum,
seu ad verbum translatum à suo vero originali in membra
nis descripto, non viciato, neque cæsellato, seu in aliqua sui
parte suspecto, sed omni prorsus vitio & suspicione caren-
ti, per me Thomam Gratianum Dantiscum Secretarium
interpretationis linguarum Apostolicarum, Regiumque
Notarium, & Scribam in oppido Madrido Toletanæ dice-
cessis, Anno à Nativitate Domini millesimo quingentesimo
nonagesimo nono, die vero duodecima mensis Maij, præ-
sentibus ibidem pro testibus ad collationem Ioanne Salga-
do, & Ioanne de Mendarozqua, in dicto oppido residen-
tibus. In quorum fidem præsentes (manu aliena fideliter de-
scriptas) confeci, subscripsi, ac signavi meo solito signo
Scribae Regij tali. In testimonium veritatis. Thomas Gra-
tianus Dantiscus Apostolicus Regiusq; Notarius, & Secre-
tarius.

En su quinto año de vida, el muchacho se convirtió en un verdadero experto en la caza del venado. Aunque su madre lo había criado con gran amor y cariño, él no quería vivir más que para cazar. Su familia intentó detenerlo, pero él se negaba a escucharlos. Un día, su madre le dijo:
"Hijo, te amo mucho, pero te pido que dejes de cazar. Tu vida es demasiado valiosa para que la pierdas por una pasión tan peligrosa." El muchacho respondió:
"Madre, te prometo que jamás te dejaré de querer. Pero necesito probar mis habilidades y demostrar que soy capaz de cuidar de ti y de tu familia." Su madre suspiró y le respondió:
"Entiendo tus deseos, pero te ruego que seas prudente y no te expongas a riesgos innecesarios. Te amo mucho y no quiero perder a mi hijo." El muchacho asintió y se dirigió a su habitación para prepararse para la cacería.

